

KARTA OPISU MODUŁU KSZTAŁCENIA		
Nazwa modułu/przedmiotu Podstawy komputerowego wspomagania projektowania		Kod 1010614171010612534
Kierunek studiów Mechanika i Budowa Maszyn	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny) (brak)	Rok / Semestr 4 / 7
Ścieżka obieralności/specjalność Samochody i Ciągniki	Przedmiot oferowany w języku: polski	Kurs (obligatoryjny/obieralny) obligatoryjny
Stopień studiów: I stopień	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna) niestacjonarna	
Godziny Wykłady: 12 Ćwiczenia: - Laboratoria: - Projekty/seminaria: 10		Liczba punktów 2
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny) (brak)		(ogólnouczelniany, z innego kierunku) (brak)
Obszar(y) kształcenia i dziedzina(y) nauki i sztuki nauki techniczne nauki techniczne		Podział ECTS (liczba i %) 1 50% 1 50%
Odpowiedzialny za przedmiot / wykładowca: dr inż. Marek Maciejewski email: marek.maciejewski@put.poznan.pl tel. 61 665 27 75 Wydział Maszyn Roboczych i Transportu ul. Piotrowo 3 60-965 Poznań		
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:		
1	Wiedza:	Podstawowa wiedza z zakresu mechaniki stosowanej i wytrzymałości materiałów. Aproksymacja i interpolacja. Dyskretyzacja zagadnień ciągłych. Znajomość podstawowych metod obliczeniowych algebry.
2	Umiejętności:	Podstawowa praktyka w zakresie obsługi komputera i uruchamiania programów obliczeniowych z zakresu metod numerycznych. Rozumienie potrzeby stosowania metod numerycznych i oceny ich własności (dokładność, stabilność).
3	Kompetencje społeczne	Zdolność do poprawnego doboru metod numerycznych, szacowania efektów ich stosowania, ilościowej i jakościowej oceny wyników, oraz odniesienia tych wyników do warunków rzeczywistych.
Cel przedmiotu: Proste i pogładowe wprowadzenie do podstawowych zagadnień związanych z prowadzeniem obliczeń komputerowych w zakresie mechaniki i wytrzymałości konstrukcji, ze szczególnym odniesieniem do pojazdów samochodowych. Wyjaśnienie podobieństw i różnic w zakresie analizy układów ciągłych i dyskretnych, wraz z opisem metod i skutków stosowanych transformacji.		
Efekty kształcenia i odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia		
Wiedza:		
1. Zna klasyfikację zagadnień mechaniki - [K1A_W01] 2. Zna metody transformacji układów ciągłych do dyskretnych - [K1A_W04] 3. Zna metody numeryczne stosowane w rozwiązywaniu układów dyskretnych - [K1A_W10] 4. Zna podstawy metody elementów skończonych i innych metod dyskretyzacji - [K1A_W12]		
Umiejętności:		
1. Umie dokonać klasyfikacji zagadnienia ciągłego i wskazać metody właściwe do jego rozwiązania - [K1A_U07] 2. Przeprowadza transformację układu ciągłego do dyskretnego stosownie do narzuconych wymagań - [K1A_U11] 3. Potrafi wybrać właściwe metody numeryczne do rozwiązywanego zagadnienia - [K1A_U14] 4. Rozumie programistyczne aspekty metody elementów skończonych - [-]		
Kompetencje społeczne:		
1. Potrafi samodzielnie uzasadnić konsekwencje stosowania metod komputerowych do rozwiązywania zagadnień mechaniki związanych z obliczeniami pojazdów samochodowych - [K1A_K04] 2. Rozumie potrzebę przedstawiania i rozwiązywania problemów mechaniki pojazdów jako sekwencji rozwiązań numerycznych - [-]		

Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia		
Pisemne zaliczenie wykładów (kolokwium), oraz zaliczenie zajęć projektowych na podstawie wyników realizacji zadań projektowych		
Treści programowe		
Opis matematyczny rzeczywistych zjawisk i procesów fizycznych. Omówienie klasyfikacji układów równań różniczkowych i całkowych pierwszego i drugiego rzędu. Skojarzenie klasyfikacji układów z podejściami do poprawnego ich rozwiązywania. Znaczenie warunków brzegowych i początkowych. Aproksymacyjne metody rozwiązywania układów równań różniczkowych. Dyskretyzacja zagadnień. Aproksymacja i dyskretyzacja w ramach metody elementów skończonych. Przykładowe realizacje metody w odniesieniu do prostych obiektów. Agregacja macierzy współczynników. Rozwiązywanie układów równań liniowych dla przykładowych realizacji metody. Inne podejścia i metody. Systemy komputerowe. Zastosowania w mechanice konstrukcji i aerodynamice pojazdów.		
Literatura podstawowa:		
1. Łodygowski T., Kąkol W., Metoda elementów skończonych w wybranych zagadnieniach mechaniki konstrukcji inżynierskich, WPP 1994, Poznań		
2. Kleiber M., Wprowadzenie do metody elementów skończonych, WPP 1984, Poznań		
3. Kleiber M., Numeryczna analiza statycznych i dynamicznych zagadnień stateczności konstrukcji, WPP 1987, Poznań		
4. Zienkiewicz O.C., Metoda elementów skończonych, Arkady 1972, Warszawa		
Literatura uzupełniająca:		
Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta		
Czynność		Czas (godz.)
1. Udział w wykładzie		15
2. Konsultacje		1
3. Przygotowanie do zaliczenia wykładów		15
4. Udział w egzaminie/zaliczeniu		1
5. Udział w zajęciach projektowych		15
6. Opracowanie sprawozdań z zadań projektowych		10
Obciążenie pracą studenta		
forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	57	2
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	35	1
Zajęcia o charakterze praktycznym	25	1